

HOE JANNEGIE, JAN WORDT

Drents blijspel in twee bedrijven

door

H DE VRIES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOE JANNEGIE, JAN WORDT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **H. DE VRIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1997 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

JACOB HUIZING - aannemer

BERTHA - zijn vrouw

JAN - hun Zoon

GEERT VOS - de buurman

GONNE - zijn vrouw

MIEKE BOS - tante zegster

WIM BOERSMA - vertegenwoordiger

GRÉ - zijn vrouw

YVON MEERTENS - boekhoudster

EERSTE BEDRIJF

Alle handelingen; links, rechts en midden op: vanuit de zaal gezien. Het toneel stelt voor een gewone huiskamer met een tafel links op het toneel die als bureau wordt gebruikt. Op het bureau een telefoon, enkele ordners, een kasboek en schrijfbenodigheden. Rechts op het toneel een tafel met vier stoelen. Tegen de achterwand een kast of kastje. Verder inrichten naar eigen smaak. Over de tafel die als bureau wordt gebruikt een groot kleed, dat de voorkant dicht maakt. Als het doek opgaat zit Jacob Huizing aan het bureau te telefoneren. Hij is gekleed in een nette broek en overhemd.

JACOB: Ja....? O....? Nou.. nou... ja...? Zo ? enz. (*Bertha komt tijdens het telefoneren van rechts op met een kop koffie; zij is gewoon, netjes gekleed. Voor het bureau blijft ze lachende staan en wacht tot haar man, die nog even doorgaat met telefoneren de hoorn neerlegt. Jacob telefonerende nog*); Ja.... O.... nou, dat is goed. Ja, je komt mar eem langs. Dag Boersma. (*legt hoorn neer*)

BERTHA (*zet kopje koffie voor hem neer*): Nou, dat was een vlotte beller, daar bin y ok niet veul wiezer van wodden.

JACOB: O..? Jaowal heur, dat was Boersma, die vertegenwoordiger, je weet wal.

BERTHA: O...? Dat glibberige kereltien, nou, daar bin ik niet zo gek op.

JACOB: Dat huuf ok niet heur, aj mar gek op mij blijft ist mij genog.

BERTHA: Ach man, y met je proties, drink je koffie mar op, want Lied um met mij in de keuken koffie te drinken hej toch niet.

JACOB (*lacht*): Nee wicht, de zaken gaot veur het meisje. (*drinkt koffie*)

BERTHA (*wijst op het bureau*): En wat bin y van plan, wil y aaltied zo deurgaon.

JACOB (*kijkt haar aan*): Hoe bedoel y dat.

BERTHA: Nou met dat boekhollen; het wordt dunkt mij tied daj dat zo zachies an ies een keer an een aander overlaot.

JACOB (*drinkt kopje leeg*): Zo? En wel mot dat dan wal doen?

BERTHA: Nou, ik dacht daj ok nog een opvolger hadden.

JACOB: O... (*lacht*) y bedoelt oes Jannegie?

BERTHA (*fel*): Och man, y met je Jannegie! Zeg nou toch ies gewoon Jan!

JACOB: Mar wicht, ik heb ja nooit aans van je leert. Je hebt hum zulf vanof de geboorte Jannegie nuumt. Nou, en dan wordt nooit gien

Jan.

BERTHA: Mar laot w daor nou les met ophollen.

JACOB: Nou ja, mij wal goed, mar aj hum roept kom de vast niet. Die wet al niet aans meer. Dus y wilt oes Janne...? Jan, met de boekholling op gang hebben. Och mens, daor komp ja niks van terecht.

BERTHA (fel): Nee! En aj hum't niet leert zeker niet. Mar haal hum der toch ies bij.

JACOB (kijkt achter zich omhoog en wijst naar boven): Dan moet wij daor eerst wal een doevenhok bouwen, want daor kan e niet zunder.

BERTHA: Och man, je hebt je verstand ja niet. Die jong is nou al dattig jaor en praat nargens aans over as over doeven. Dat is toch niet normaal. Je moet hum ies dudelijk maken dat er nog meer in de wereld is as een hok vol doeven.

JACOB: En wat is der dan nog meer in de wereld, Bertha?

BERTHA (fel): Och man, y wilt mij niet begriepen. Je moet oes Janne... Jan, veurlichten. Je moet hum dudelijk maken dat er twee soorten mensen in de wereld bint: mannen en vrouwen.

JACOB (lacht): Goj wicht, of zul e dat niet weten.

BERTHA: Nee, ik denk niet dat de dat wet. Heb y hum wal ies heurt proten over wichter?

JACOB: Nee! Nou aj't zegt, nee, nooit.

BERTHA: En daorum moej daor wat an doen. Elk kind hef recht op veurlichting van zien olders. En umdat 't een jongen is moet y dat doen.

JACOB: Och mens, hoe kan ik dat nou doen. Ik weet zulf amper hoe of't giet. En hij hef toch zien doeven, daor kan e toch wal van leren.

BERTHA: Of woy hum met ien van zien doeven trouwen laoten. *(lacht)* Och ja, dat zul kunnen; moej je ies veurstellen, wat hieg wij dan later mooie gekleurde kleinkinder.

JACOB: En hoe moet ik hum nou dan veurlichten. Of moek begunnen met de bloemen en de bijtjes.

BERTHA: Och man, dat moej zult mar bekieken. Mar ik zeg je dit, proot ies met oes Jannegie.

JACOB: Jan! Bertha, Jan!

BERTHA: O.... ja, dat is ok zo. Nou ja, je ziet mar. Aj der mar wat an doet. *(gaat rechts af)*

JACOB (kijkt haar na): Nou ja, wij ziet wal, mar um oes Janne... Jan, wat dudelijk te maken is een hiele opgaaf. *(werkt verder aan het bureau)*

JAN (komt van links op, hij is een wat sloom persoon en spreekt

langzaam. Hij is gekleed in een overal en heeft een alpino over de oren): Dag vao.... ? *(gaat aan tafel zitten)*

JACOB *(kijkt naar Jan):* Waor hej toch zeten, wij waren je ja hielmaol kwiet.

JAN: Och, ik heb de doevenhokken schoonmaakt.

JACOB: Zo.... en dat is nou gebeurd.

JAN: Jao keur, het lig der weer netties' bij.

JACOB *(gaat naar de tafel toe en gaat daar ook zitten):* Jannegie, jong, ik geleuf dat wij ies eem met mekaar praten moet. Wij maakt oes wat zurgen over je.

JAN: O...? Mar dat huuf niet heur; de doeven en ik bint goed in udder.

JACOB: Ja, mar dat ist ok niet waor ik 't met je over hebben wil.

JAN: O...? Nee...? Nou, wat is der dan?

JACOB: Weet y wal dat er twie soorten mensen bint?

JAN *(denkt even na, grijnst dan):* O...? Y bedoelt mannen en vrouwen? *(grijnst)* Jao heur, dat weet ik.

JACOB: Dat valt my dan met, mar dan wol ik je nog wal ies wat vraogen.

JAN: Nou? En dat is?

JACOB: Heb y wal ies een meid had?

JAN *(schrikt zo dat hij met stoel en al omvalt. Als hij opgekrabbeld is stottert hij):* Www....wat? Een meid had? Hhh...oe bedoel y, vao? *(gaat weer zitten)*

JACOB: Nou, oj wal ies met een wicht op stap west bint.

JAN: Nnnou, niet dak weet. Mmm..ar daor duur ik ok niet an te begunnen.

JACOB: En toch moej dat ies proberen, jong. Aj der ienmaol met an bint, kui der niet weer met ophollen.

JAN: Nee heur, daor begun ik niet an. Ik zul niet weten hoe of ik der met an moet.

JACOB: Och dat is gemakkelijk genug. Je gaat ies op pad en kiekt ies oet. En aj dan ien tegen komt die je wal anstiet, dan vraog y heur oj heur hen hoes brengen mugt.

JAN *(denkt na en kijkt zijn vader aan):* Denk y dat ze 't allen niet vinden kan?

JACOB *(gaat staan en loopt heen en weer):* Man! Met je kan ik ok ja niks begunnen. Mar je zult toch wal les een keer trouwen willen.

JAN *(springt op):* Wwwat? Ik trouwen? Mar daor hek nog nooit an dacht.

JACOB: Nou ja, je moe en ik, wij hadden geern daj je een beetje minder met de doeven en wat meer met de vrouwluu bemuiden. *(fel)* Denk door nou toch ies een keer goed over noa, man! *(gaat*

links af)

JAN (*kijkt hem na en rilt en laat zich op een stoel vallen*): Oei...! Vrouwluu! Wat moek der met doen. (*Boersma, vertegenwoordiger in bouwmaterialen, komt midden op. Hij is netjes gekleed; in een nette broek, overhemd met stropdas en een colbertje. Hij heeft altijd een tas of attachékoffertje bij zich. Klopt op de deur*) Ja... kom der mar in.

BOERSMA: Goeiendag, ha! Zit de jonge aannemer an taofel. (*loopt op Jan toe en geeft hem een hand*) Hoe ist, jong? (*kijkt hem dan even aan*) Nou..., ak zo naor je gezicht kiek ist geleuf ik niet zo hest

JAN: Dat ist ok niet; mar gao mar eem zitten, dan zal ik mien vao eem opzuken.

BOERSMA (*gaat zitten*): O...? Mar dat is direct niet neudig, heur. Ik heb ok wal eem de tied um naor je problemen te lustern. Nou, kom mar op, wat is der an de haand.

JAN: Ja...? Mar ik weet niet of ik daar met je wal over proten kan.

BOERSMA (*vlot*): Jannegie, jong, twee weet aaltied meer as ien. Dus veur de dag der met Ik zal je ten aller tieden helpen.

JAN: Nou ja..., vooruit dan mar. (*kijkt Boersma aan*) Mien vao en mien moe wilt dat ik trouw.

BOERSMA (*schrikt en springt op*): Wat? Y trouwen?

JAN: Jao...! Dat hef mien vao zegt.

BOERSMA (*loopt heen en weer*): Jonge... jonge..., dat is nogal wat.

JAN (*bang*): Jaaa, dat ist zeker.

BOERSMA (*naar Jan toe*): Mar heb y dan al een wicht?

JAN (*huilerig*): Nee man, en die wil ik ok niet hebben.

BOERSMA (*gaat weer zitten*): Ja, dan zal trouwen ok wal niks worden. Mar waorum wil y niks van vrouwen weten? (*lacht en wrijft zich in de handen*) Jonge, jonge, het is ja zuk mooi spul.

JAN: Ja, dat zal wal; mar geef mij mar een paar mooie doeven, daar hek meer an.

BOERSMA: Mar daar kuj niet met trouwen, jong.

JAN: Nee, mar ik heb der ok gien drokte niet.

BOERSMA (*gaat staan en loopt heen en weer*): Och man, je weet ja niet waar aj over proot. As ik je vertel wat ik almaol al met dat mooie spul met maakt heb, dan zuj raor met de oren staon te klappern.

JAN: O.. ja...? En wat was dat dan, Boersma?

BOERSMA (*doet groot en stapt toneel op en neer*): Och man! toen ik zo aold was as y, toen kun ik an elke vinger wal ien kriegen en nou nog wal.

JAN: Jao... ik misschien ok wal, mar ik wil giende hebben.

BOERSMA (*fel*): Dat begriep ik niet, dan bin y niet goed; dan moej

hulp zuken. Der bint tegenwoordig van die instanties die je daor wal bij helpen kunt.

JAN: O...? Je bedoelt zeker die 06 nummers.

BOERSMA: Nee, die bedoel ik niet. Je moet netties hollen. Ik weet aans nog wal wat veur je. En mooi, mien jong! Dat is aans wat as een paar doeven.

JAN: Hol mar op, Boersma, ik wil giende hebben. (*gaat staan*) Ik zal mien vao eem veur je roepen. (*loopt naar links, Boersma roept hem na*)

BOERSMA: Mar Jannegie, je weet niet wat aj mist.

JAN: Kan mij niks schelen. (*gaat af*)

BOERSMA (*kijkt Jan na*): Jonge, jonge, wat ist toch een dooie diender; daor moet ik wat an doen. (*gaat weer aan tafel zitten*)

JACOB (*komt links op*): Ha, Boersma, of bin y der al. Der is dunkt mij wal haast bij. (*gaat bij hem aan tafel zitten*)

BOERSMA: Jao, dat is der zeker; mar ik heb net eem met je Jannegie proot en die hef mij op een goed idee bracht.

JACOB (*lacht*): Nou, oes Jannegie en een idee, dat mot wal wat bezunders wezen. Wat hadden y met oes Jannegie?

BOERSMA: Nou, je Jannegie mot toch een vrouw hebben? En daor wil ik veur zurgan.

JACOB: Wat? En daor hef e't met je over had? Komt der dan toch wat leem in.

BOERSMA: O..! Nee... vergeet dat mar, hij wil nargens van weten. Die jong van je is ja nog dreuger as een krentenstoet nao drie Kerstdagen. Mar ik zit met een wicht in de maag. Daor moek of; daorveur bin ik hier. Mar nou kan je Jannegie heur ja mooi van mij overvimmen.

JACOB (*streng*): Ho ies eem, Boersma. Hoe kom y an een wicht en waarom moej heur kwiet.

BOERSMA: Dat is een hiel verhaal; mar kuj zwiegen?

JACOB: Daor weet y alles van; aj mij wat vertellen wilt dat gien locht lien kan, gao je gang mar.

BOERSMA: Ik zit met twie vrouwen. Mien eigen en dan hek der ok nog een vriendin bij.

JACOB (*lacht*): En is dat nou zo wat bezunders. Dat is toch hiel modern tegenwoordig.

BOERSMA: Ja, dat kun y nou wal zeggen, mar ik denk dat mien vrouw der achter kommen is en nou moet ik heur kwiet.

JACOB: Nou, aj der of wilt, laot y heur toch lopen.

BOERSMA: Och man, het is gien hond diej zo oet de auto zetten kunt. Ze zit op een hotelkamer en die betaal ik.

JACOB: Dekfels, dat is een dure hond.

BOERSMA: Ja, en daarom wol ik heur an je Jannegie overdoen.

JACOB: Nou, ik denk dat ze oes Jannegie te duur is.

BOERSMA: Mar je moet heur daor ok niet laoten. Je moet heur hier in hoes opnimmén.

JACOB: En wat mot ze hier dan doen?

BOERSMA: Nou, ze kan veul. (*wijst op het bureau*) In boekhollen is ze ok goed. En dan kan ze metien je Jannegie wat oppeppen, want die sunterklaos hej ok niks leert.

JACOB: Boersma, het lek mij niks toe. Die jong kan wal over de toeren raken.

BOERSMA: Dat mot ok; en ik moet der of. Je moet mij helpen.

JACOB: Nou ja, wij kunt proberen. Mar as ze oes niet bevalt, kuj heur zo weer ophalen.

BOERSMA: O..., dat komp wal goed; as ik heur veurlopig mar under dak heb.

JACOB: Ja, ho eem, hè, ik moet 't er eerst wal eem met mien vrouw over hebben. En oes Jannegie mot 't ok goed vinden.

BOERSMA: Daor moej met je Jannegie hielmaol niet over praten. Dat moej op zien beloop laoten. Ik zal dat wicht wal instructies geven en dan komt wal goed.

JACOB: Nou ja, laot wijt mar ies proberen. Ik zal 't der met mien vrouw over hebben.

BOERSMA (*gaat staan en wrijft zich in de handen*): Mooi zo Jacob. Ik zal je wat brengen, daar zij nog raor van staan te kieken. Misschien bin y je Jannegie zo kwiet.

JACOB: Ho... eem, Boersma, het mot natuurlijk niet te gek worden.

BOERSMA: Het komp wal goed. (*pakt zijn tas*) Moej nog wat hebben? Aans sten ik on.

JACOB (*gaat staan*): Ik zul zeggen loop mar eem met hen de werkplaats; daor hek een beter overzicht.

BOERSMA: Nou, vooruit dan mar. (*beiden gaan links af. Bertha komt met de buurvrouw Gonne van rechts op. Zij is gekleed als een gewone boerenvrouw. Haar optreden is brutaal en aktief. Zij maakt overal veel mirakels bij*)

GONNE (*lacht*): Zo, dan zal je Jannegie Jan worden. (*gaan beiden aan tafel zitten*) Moej hum dan ok nog umdeupen laoten. Mens, daor komp toch niks van terecht.

BERTHA (*fel*): O nee..? En waorum dan niet. Wij nuumt hum in't vervolg gewoon Jan!

GONNE: Ja, dat kun y wal doen, mar het hiele darp kent hum niet aans as Jannegie en dat kun y mar zo niet veraandern.

Der bint ok mensen die hum doevie nuumt.

Bertha (*verbaasd*): Doevie! Waorum dat dan?

GONNE: Umdat de nargens aans over proten kan as over zien doeven.

Bertha (*zucht*): Ja, ik wol dat de mar les over een wicht praten kun. Mar ik geleuf niet dat dat der in zit.

GONNE: Nee, der zit niet veul vut in die klungel van je. En het wordt hoog tied daj hum les een beeties oppept. Het is ja zo'n slome duikelaar.

BERTHA: Ja, mar hoe moet ik der dan met en?

GONNE: Nou kiek, je moet gewoon een bureau inschakeln die hum daorbij helpt, En aj der zult niet achterara wilt, zal ik dat wal veur je regeln. Kiek nou ies naar die jong van Harm Dieks; die was nog dreuger as je Jannegie.

BERTHA (*fel*): Jan, Gonne, Jan!

GONNE: Nou ja, ok goed. Jan! Die hebt dat ok daon en hef toch een flinke vrouw kregen.

BERTHA (*fel*): O... nee...! proot mij der niet over. Die hef ja een boetenlander.

GONNE: Ja, dat is ze; mar zie kunt goed opschieten met mekaar en dat is't veurnaamste.

BERTHA: Och wicht, in't begun kunnen ze mekaar ja hielmaal niet verstaan, Het was ja almaol handen en bieten wark. (*zwaait met de armen*)

GONNE: Nou dat gef toch niks, je Jannegie, Jan, is ok niet zo'n proter en as e't over de doeven hebben wil, laot de dan mar wat met de arms wappern. (*maakt vliegbewegingen*)

BERTHA (*resoluut*): Nee heur, daar begun wij niet an. Oes Jan mot een gewoon wicht hebben.

GONNE: O.... mar dat is gien punt, heur. Die hebt ze bij zo'n bureau ok wal.

BERTHA: Ik weet niet heur, wat ze daar hebt is vast gien eerste keus.

GONNE (*lacht dan met stemverheffing*): Nee! Dan moej hier wezen bij je Jannegie! Dan kriej een klassieker. Dat is ja een kerel, die vlug overal op of.

BERTHA (*roept*): Gonne, hol op, dit wordt niks.

GONNE (*fel*): Ja, wat woj nou eigenlijk? Een vrouw veur die jong hebben, ja of nee!

BERTHA (*denkt even na*): Jao zeker, dat wil ik.

GONNE (*gaat staan*): Nou, dan zurg ik der wal veur. Ik gao direct eem hen vrouw Dieks um't adres.

GEERT (*komt van rechts op. Hij is gekleed in een manchesterbroek,*

blauw jasje en een pet op. Hij begint meteen uit te vallen tegen Gonne): Ja, dacht ik het niet. Hier stao y weer te teuten. Kom ik in hoes um koffie te drinken en wat is der, gien Gonne en gien koffie.

GONNE: Och man, ik bin de tied ja glad vergeten. Mar ja, wat woj as de buren um hulp vraagt.

GEERT (*verbaasd*): Wat? Um hulp vraagt? Is der hier dan wat niet goed?

GONNE: Geert, jong, zie wilt heur Jannegie...

BERTHA (*valt in*): Jan, Gonne, Jan!

GONNE: Nou ja, heur Jan bij een vrouw hebben. En nou zal ik dat eem regeln.

GEERT (*lacht*): Wat! Je Jannegie een vrouw?

BERTHA (*fel*): Ja! Dat was wal de bedoeling.

GEERT: Och mens, laat mij toch niet lachen. Jannegie een vrouw, wel wil zo'n klungel nou hebben.

GONNE: Bemiddelingsbureau, Geert, net as die jong van vrouw Dieks.

GEERT: Nou, dan mag e eerst wal hen een aandere schoei um taalen te leren. Wel wet waar ze met an komt. Mar laot wy nou eerst mar hen hoes gaon; ik wil koffie hebben.

GONNE: Ja, dat doe wij. (*slaat Bertha op de schouder*) En maak je gien zurgen wicht, ik regel alles. Nou, dan gao wij mar. (*Geert en Gonne rechts af. Bertha blijft met de handen onder het hoofd zitten*)

JACOB (*komt van links op*): Wat zit y daar ja zielig te kieken.

BERTHA: Och ja, een mens hef soms wal ies de behoefte um nao te denken.

JACOB: Zo is dat; mar ik heb groot neis veur je. (*gaat zitten*) Bertha (*veert op*): Oja? En dat is.

JACOB (*lachende*): Wij kriegt een boekholster.

BERTHA: Wat? Een boekholster?

JACOB: Ja heur, Boersma was hier en die wus nog wal ien die oes Jannegie... Jan, 't leren kan.

BERTHA: Mar dat kun y hum toch zulf wal leren,

JACOB (*lacht*): Jao, 't boekhollen wal, mar daar komp meer bij kieken. Wij bint niet meer modern genug; dat mot almaol deskundig gebeuren.

BERTHA: Mar dat kost toch almaol geld.

JACOB: Ja, dat is zo. (*lacht*) Mar misschien krieg wij der later wal veul meer veur weer.

BERTHA: Nou, het lek mij niks toe. Mar ja. je moet 't zulf weten. En wat zeg Jan der van?

JACOB: Wel! O, oes Jannegie?

BERTHA (*fel*): Nee! Oes Jan!

JACOB: Goed, oes Jan. Nou, daar hek 't nog niet met hum over had. Mar die zal wal moeten.

BERTHA: Nou, je ziet mar. (*gaat staan*) Ik bemui mij der niet met. (*gaat rechts af*)

JACOB (*zucht*): Ja, ik had mij der ok liever niet met bemuid.

GEERT (*komt opgetogen midden op*): O... Jacob, wat bin ik bliede dak je tref. Ik heurde van mien vrouw daj vrouwluuvolk in hoes halen wilt.

JACOB (*kalm maar streng*): Ja! En wat zul dat.

GEERT: Nou, daar moej niet an begunnen, want as zij dat regeln mot, dan komp der niks van terecht.

JACOB (*fel*): Dat huuf gien ien regeln; dat heb ik al daon.

GEERT (*teleurgesteld*): O... nou ja, dan is't goed, dan zak heur dat eem zeggen. (*loopt naar de middendeur en strekt hand op*) Nou Jacob, het beste heur. (*gaat af*)

JACOB (*kijkt hem na en trekt met de schouders*): Ik begriep niet hoe't Neisblad van't Noorden dat nou al weer wet. Die is ok overal veuran. (*Jan komt van links op. Jacob gaat staan*) Ha jong, y komt as geroepen.

JAN (*sloom*): O...? Ja...? Hoe dat zo?

JACOB: Nou, gao daar nou ies eem zitten. (*wijst stoel aan achter bureau*)

JAN: Wat? Ik daar zitten? Mar dat is mien plaots niet.

JACOB: Nee, mar dat wordt je plaots. Gao nou mar ies eem zitten.

JAN: Nou ja, vooruit dan *mar*. (*Jan gaat zitten en laat zijn armen langs zijn lijf bungelen*)

JACOB (*bekijkt hem*): Nou, ik kan nou niet zeggen dak daar een boekholler zitten heb die der veul zin in hef.

JAN: Mar dat heb ik ok niet.

JACOB: Nee, mar dat kan wal veraandern. (*pakt zijn stoel op en zet die naast die van Jan*) As op deze stoel nou straks ies een mooie jonge meid zit, die je alles leren zal, hoe denk y der dan over.

JAN (*kijkt een paar keer van de stoel naar Jacob. Stotterende*): M.. m.. ar dat mien y niet.

JACOB (*streng*): Mar dat mien ik wal, Jan! Wij kriegt een boekholster en die zal je van alles leren. Ik hol der met op.

JAN (*rikt*): Mar dat duur ik niet.

JACOB: Je zult wal moeten; wel mot 't aans doen. Man? Wees toch ies een kerel en pak an.

JAN: Dat zak dan wal doen, mar zunder dat wicht.

JACOB (*fel*): Nee, met dat wicht! Zo heb ik dat regelt en zo giet dat

deur. *(gaat snel links af)*

JAN *(kijkt hem bang na en schuift de stoel van zich af. Rilt):* Hoej... ik mag der niet an denken.

BERTHA *(komt van rechts op, ziet Jan zitten en lacht):* Jonge, jonge, wat zie ik daar zitten. Oes Jan al op de bestuurdersstoel. Dat zut der goed oet.

JAN *(springt op, loopt op z'n moeder toe, gaat op zijn knieën voor haar liggen, kijkt haar aan en smeekt):* O..., moe..., mar dit huuf toch zeker niet.

BERTHA *(strijkt hem door het haar):* Wat, mien jong, wat huuf niet?

JAN *(kijkt haar smekende aan):* Nou, dat ik naost een wicht zitten moet um de boekholling te doen.

BERTHA *(pakt Jan bij de arm en wijst op de grote tafel):* Kom, gao hier nou eerst mar les eem zitten, dan proot wij der ies eem over. Nou, kiek mien jong, het giet eigenlijk hielmaol nog niet um dat boekhollen, mar het giet der meer um daj ok ies met wichter van je leeftied in aanraking komt. Zo ast nou giet, kan't natuurlijk niet deur gaon, want dan krieg wij nooit gien kleinkinder.

JAN *(schrikt):* Wat? Of moek daar ok nog met an.

BERTHA: Jao jong, daar zal op den duur niks aans opzitten.

JAN: Mar dat kan ik hielmaol niet.

BERTHA: Nee, en daarom zal zo'n wicht je dat ok leren.

JAN *(huilerig):* Onee heur, daar begun ik niet an.

BERTHA *(fel):* Dat doeje wal! Punt oet! Oflopen!

GONNE *(komt midden op, zij heeft Mieke, die tante tegen haar moet zeggen, aan de hand en trekt haar tegen haar zin naar binnen. Mieke is net zo verlegen als Jan. Zij is stijf gekleed; iets donkers, bv. een te lange rok en een slobbertrui en gekleurde sokken. Het haar sluik, of opgestoken met haarspelden. Gonne trekt haar naar binnen):* Kom op, wicht! Aj wat wilt mot nou wezen.

MIEKE *(roept):* Mar ik wil niet!

GONNE: Je zult wal moeten. *(ziet dan Bertha en Jan zitten)* Zo, daar bin ik al weer; wol ik net hen vrouw Dieks en toen scheut mij te binnen dat mien breur ok nog een ongetrouwd wicht in hoes hadden. *(trekt Mieke voor zich)* Zo, hier is ze dan; dit is Mieke.

BERTHA *(heeft samen met Jan het tafereel gade geslagen):* Ja, die ken wij wal en wat woje daar met.

GONNE *(lacht):* Nou, dit is een kadogie veur je Jannegie.

BERTHA *(fel):* Jan, Gonne, Jan!

GONNE: Nou ja, Jan dan *mar*. *(vleiende tot Jan)* En wat zeg y der van, mien jong, is't niet wat moois.

JAN: Ik vind der nog niet veul an,

GONNE (*geeft Mieke een stomp*): Toe wicht, lach ies eem tegen Jannegie en zeg ies eem goeiendag.

MIEKE (*lacht en wuift met de hand*): Daaag, Jannegie.

JAN (*wuift*): Daag, Mieke, goj al weer weg?

GONNE (*fel*): O..! nee heur, der mot eerst wat gebeuren veur dat ze weer opstapt. (*pakt Mieke bij de arm en zet haar tegenover Jan op een stoel*)

GONNE: Zo, gao daor mar ies eem zitten, dan gao ik eem met Bertha naor de keuken um te overleggen.

MIEKE (*bang*): M... mar ik duur hier niet allen te bliem.

GONNE: Dat huuf ok niet, Jannegie is der ja wal. (*fel*) Kom Bertha, gao ies eem met.

BERTHA: Nou ja, vooruit dan mar. (*beide dames gaan achterom kijkende rechts af. Jan en Mieke zitten tegenover elkaar. Jan zit met de rug naar de deur rechts. Jan en Mieke spelen nu een stil spel, kijken elkaar aan en slaan de ogen weer neer. Mieke glimlacht steeds tegen. Jan*)

MIEKE: De.... daor zit wij dan....

JAN: Jao... daor zit wij dan....

MIEKE (*bungelt met haar benen heen en weer*): Z... zit y daor wal goed⁷

JAN: O... jaowal heur, ik zit best... (*Gonne doet de deur rechts open en gluurt naar binnen. Dan probeert ze met gebaren Mieke duidelijk te maken dat ze dicht bij Jan moet gaan zitten. Mieke lacht en kijkt van de deur naar Jan*)

MIEKE: Z... zal ik wat dicht bij je kommen?

JAN: O.... nee heur, dat huuf niet, ik kan je zo ok wal zien.

MIEKE: Ja..., mar mien tante wil dat hebben...

JAN: Nou, gao dan mar dicht tegen je tante an zitten.

MIEKE: Ja...., dat zal wal, mar dat is de bedoeling niet. (*Gonne geeft weer een aanwijzing bij de deur*) Ik geleuf dat ik het toch mar doe... (*wijst dan naar het bureau*) Of zul wij daor eem met zien beiden zitten gaon. (*Gonne knikt in de deur*)

JAN: O... nee heur, daor begun ik niet an.

MIEKE (*teleurgesteld*): N... nou ja, dan moej 't zulf ok mar weten.

JAN: Dat weet ik ok wal. Huuf y nog niet weer hen hoes? (*Mieke kijkt naar de deur waar Gonne van nee schudt*)

MIEKE: Och nee..., ik heb de tied wal.

JAN: Mar ik niet, ik moet hen mien doeven.

MIEKE: O ja, dat is ok zo, y hebt doeven, hè?

JAN (*lacht*): Jao heur, en hiele mooien.

MIEKE: Daorum nuumt ze je dus Jan doevie.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto